

Presse og Information

Den Europæiske Unions Ret
PRESSEMEDDELELSE NR. 107/15
Luxembourg den 24. september 2015

Dom i sag T-124/13, Italien mod Kommissionen, og T-191/13
Spanien mod Kommissionen

Retten annullerer tre meddelelser om udvælgelsesprøve, der forpligter ansøgerne til at vælge tysk, engelsk eller fransk som andet sprog og som kommunikationssprog med EPSO

I december 2012 og januar 2013 offentliggjorde Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) i Den Europæiske Unions Tidende tre meddelelser om almindelig udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve¹. I henhold til disse meddelelser krævedes det, at ansøgerne havde et indgående kendskab til et første sprog blandt Den Europæiske Unions officielle sprog (som på daværende tidspunkt var 23) og et tilfredsstillende kendskab til et andet sprog, hvor hver ansøger kunne vælge mellem tysk, engelsk eller fransk. Det valgte andet sprog skulle anvendes i korrespondancen mellem EPSO og ansøgerne og i forbindelse med udvælgelsesproceduren og under afviklingen af udvælgelsesprøven. I meddelelserne var det angivet, at denne begrænsning navnlig var begrundet ved tjenestens interesse, som tilsiger, at ansøgerne fra første færd skal være i stand til at udføre arbejdet og kommunikere effektivt, da effektiviteten af institutionernes arbejde i modsat fald vil lide alvorlig skade.

Italien og Spanien har nedlagt påstand om, at Den Europæiske Unions Ret annullerer de omhandlede meddelelser om udvælgelsesprøve. Disse to medlemsstater er nærmere bestemt af den opfattelse, at meddelelserne er udtryk for en forskelsbehandling, og at de tilsidesætter Unionens sprogordning som omhandlet i »forordning nr. 1« af 1958² såvel som proportionalitetsprincippet. Italien og Spanien anfægter ansøgernes forpligtelse til både at vælge tysk, engelsk eller fransk som kommunikationssprog med EPSO og som andet sprog til brug ved de omhandlede udvælgelsesprøver.

Retten annullerer ved den i dag afsagte dom de anfægtede meddelelser om udvælgelsesprøve.

Hvad angår begrænsningen af de sprog, der kan anvendes i korrespondancen mellem ansøgerne og EPSO, har Italien gjort gældende, at EU-borgere har ret til at henvende sig til Unionens institutioner ved anvendelse af et af de 23 officielle sprog, og at de har ret til at modtage institutionernes svar på samme sprog. Den omhandlede begrænsning udgør dermed en forskelsbehandling til ugunst for de borgere, som ikke har tysk, engelsk eller fransk som officielt sprog. Spanien har tilføjet, at denne begrænsning i praksis giver alle de ansøgere, der som første sprog har et af de tre nævnte sprog en konkurrencemæssig fordel.

¹ Der er tale om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AST/125/12 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter inden for revision, finansielle anliggender og regnskab og økonomi og statistik (EUT 2012, C 394 A, s. 1), meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AST/126/12 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af assistenter inden for områderne biologi, bio- og sundhedsvidenskab, kemi, fysik og materialevidenskab, nuklear forskning, ingeniørvidenskab og maskinteknik og elektronik og elektroteknik (EUT 2012, C 394 A, s. 11) og meddelelse om almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/248/13 med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve af administratorer (AD 6) inden for områderne bygningssikkerhed og bygningsteknologi og fagspecifikke bygningsteknikker (EUT 2013, C 29 A, s. 1).

² Rådets forordning nr. 1 af 15.4.1958 om den ordning, der skal gælde for Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på det sproglige område (EFT 1952-1958, s. 59), som ændret.

Retten fremhæver med henvisning til en dom afsagt af Domstolen vedrørende samme emne³, at selv om institutionerne i deres forretningsorden kan fastsætte de nærmere regler for ordningen på det sproglige område, har de institutioner, der er berørt af de anfægtede meddelelser, ikke fastsat de nærmere regler for sprogordningen, og meddelelserne om udvælgelsesprøver kan således ikke anses for at udgøre forretningsordener i denne henseende. I mangel af andre bestemmelser på dette område er forholdet mellem institutionerne og deres tjenestemænd og øvrige ansatte omfattet af anvendelsesområdet for forordning nr. 1. Det samme gælder for så vidt angår forholdene mellem institutionerne og ansøgerne til en ekstern udvælgelsesprøve, der som udgangspunkt hverken er tjenestemænd eller ansatte. Retten tilføjer, at de institutioner, der er berørt af de anfægtede meddelelser, til forskel fra Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM), ikke er underlagt en specifik sprogordning. **Retten konkluderer, at de anfægtede meddelelser tilsidesætter forordning nr. 1, eftersom de begrænser kommunikationen med EPSO til de tre ovenfor nævnte sprog. Denne begrundelse er i sig selv tilstrækkelig til at begrunde en annullation af disse meddelelser, uden at det er fornødent at undersøge, om denne betingelse fører til en forbudt diskrimination på grund af sprog.** Retten bemærker således, at en **ansøger har ret til at vælge det sprog, som en ansøgning affattes på blandt alle de officielle sprog**, og at de skrivelser, som fremsendes af EPSO, skal affattes på det sprog, som ansøgeren har valgt. Den omstændighed, at en ansøger, som ville have foretrukket at kommunikere med EPSO på et andet officielt sprog, anvender et af de tre sprog, sikrer – i modsætning til det af Kommissionen anførte – ikke klarheden og forståelsen af kommunikationen mellem EPSO og ansøgerne.

Hvad angår forpligtelsen for ansøgerne til at vælge tysk, engelsk eller fransk som andet sprog ved udvælgelsesprøverne henviser Retten på ny til Domstolens praksis, hvorefter en begrænsning af dette valg til et begrænset antal sprog udgør en forskelsbehandling på grund af sprog. Det er nemlig åbenbart, at en sådan forpligtelse gør det muligt at begunstige visse potentielle ansøgere (dem, der har et tilfredsstillende kendskab til mindst et af de udpegede sprog), for så vidt som de kan deltage i udvælgelsesprøven og således blive ansat som tjenestemænd eller øvrige ansatte i Unionen, mens de andre ansøgere, som ikke har et sådant kendskab, udelukkes. Retten undersøger begrundelsen for begrænsningen i de anfægtede meddelelser med henblik på at afgøre, som den er berettiget.

Ifølge Retten er påstanden om, at tysk, engelsk og fransk er de sprog, som anvendes i størst omfang, bl.a. henset til EU-institutionernes praksis med hensyn til interne kommunikationssprog, er en løs påstand, som ikke underbygges af konkrete oplysninger. **Det vil ikke kunne antages, at en nyansat tjenestemand, som ikke behersker nogen af disse sprog, ikke vil være i stand til øjeblikkeligt at udføre et nyttigt arbejde i den pågældende institution.**

Retten bemærker, at de af Kommissionen fremlagte statistikker ikke understøtter dennes påstande vedrørende anvendelsen af sprogene i EU-institutionerne. Hvad angår de af Kommissionen fremlagte statistikker vedrørende indlæring af fremmedsprog i Unionens medlemsstater, finder Retten ikke, at de udelukker, at der er tale om forskelsbehandling. **Retten fastslår, at Kommissionen ikke har godtgjort, at den omhandlede begrænsning er i overensstemmelse med tjenestens interesser.** Ifølge Retten er forpligtelsen for ansøgerne til at vælge tysk, engelsk og fransk som andet sprog, hverken objektivt begrundet eller står i rimeligt forhold til det tilsigtede mål om at ansætte tjenestemænd, som fra første færd skal være i stand til at arbejde.

BEMÆRKNING: Der kan iværksættes appel, der er begrænset til retsspørgsmål, for Domstolen til prøvelse af Rettens afgørelse inden for to måneder efter forkyndelsen af denne.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten.

³ Dom af 27.11.2012, Italien mod Kommissionen ([C-566/10 P](#); jf. pressemeddelelse [nr. 153/12](#)).

Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

Den fulde tekst af dommen i sag [T-124/13](#) og [T-191/13](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127